

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzema ponedeljke in sicer po glasnikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrt-stopne pečit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.

Opravništvo, na katero naj se blagovoljno naročnine ek amacije, ... j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec marca in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

Onim gg. naročnikom, ki v teku tega meseca ne naroče zopet, bode administracija list ustavila.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrt leta 3 " 30 "
Za en mesec 1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.
Za četrt leta 4 " — "
Za en mesec 1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejemati " " 3 " "

Administracija „Slov. Naroda“.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Odbor za volitve v ljubljanski mestni zbor je izdal sledeči oklic:

Mestjani!

Od leta 1861 do spomladi 1869 so bili svojemu narodu zvesto udani možje zastopniki interesov našega glavnega mesta pri mestnem odboru in z veselo zadovoljnostjo so se mogli ti ozirati pri svojem odstopu leta 1869 na svoje osemletno koristno in vspešno delovanje. Prej zanemarjene ceste in

ulice, po katerih se je dalo le sé zaprekami voziti, so se za časa njih gospodarstva popravile, kakor nikdar poprej; potrebni kanalji na mnogih krajih mesta so se napravili; na enem najlepših mestnih prostorov, kjer je stal poprej neokusno stavljeni lesen tako imenovani „šuštarški most“, se je postavil sedaj mestni komuni na čast služeči železni „Hradecki-jev most“, ob bregovih Ljubljance so se v znameniti dolgosti sezidali zidovi in vsi popotniki so bili enih mislij v sodbi, da je bila snažnost naših javnih krajev in ulic takrat prav dobra; zraven vsega tega, akoravno je vojska leta 1866 mestu neprimerne stroške prouzročila in tudi kolera razburjeno trajala, ki je sanitetnih stroškov potrebovala, pa je bilo vendar mesto še v stanu kupiti grad Tivoli za 80.000 gold. in olepšati tamošnji, publiku odprti park. Tudi se imamo zahvaliti trudoljubnosti svojih tedanjih narodnih zastopnikov za ustanovitev sirotišča in zavoda za bolne otroke, ter glavne šole pri sv. Jakobu in ustanovljenje višje realne špade v njih dobo, oni so dalje ustvarili občinski statut in uredili duhu časa primerno tržišni red in zadeve ubožne; oni so brez nadlegovanja mestjanov vzvišali mestne dohodke slednjega leta za 38.000 gold. in sploh storili vse, kar more duševne in materialne interese mesta braniti in gojiti.

Ko se je tako delavni mestni odbor leta 1869 ob času Giskrovega ministerstva razpustil, ne zavoljo nezadovoljnosti svojih volilcev, temuč po ukazu ministra dr. Giskre, ki ga dan denes ves avstrijski svet pozna in ga je cesar sam obsodil, takrat so mislili Vaši prejšnji zastopniki, da

imajo patrijotično dolžnost, pri volitvah prostovoljno se umakniti, da ne bi škodovali mestjanom pri tisti sreči, katero so jim obetali naši nasprotniki v svojih oklicih.

Od takrat je preteklo uže 6 let, kar ima ves čas svojega obstanka skoraj vedno eden in isti mestni odbor priliko, brez opozicije od naše ali druge strani, svoje obljube v resnico spremeniti, kar je vedno obetal; a žalibog, nikdar nij izpolnil teh svojih obljub!

Ozrite se okrog, čestiti mestjani! Ali so bili kedaj naši javni prostori in naše ulice v tako slabem stanju, kakor baš sedaj? Kje se je storilo v teh šestih letih le eno delo, katero bi se moglo samo oddaljeno na stran postaviti Vašemu bivšemu narodnemu mestnemu odboru? Poglejte čestiti mestjani, kedaj so bili naši javni kraji in ulice v tako zapuščenem stanju, kakor sedaj? Nezadovoljnost v vseh krogih meščanstva raste čem dalje, tem bolj; trgovstvo in obrtnija propada, trgovec in obrtnik, kakor tudi delavec se borita vsak dan z večjo skrbjo, kako bi se pošteno preživela, a v mestnem odboru njegova lastna stranka terja, da bi se gledališču, katero nema namena, ljudstvo izobraževati in blažiti, temuč le kratkočasiti nekatere, ki so od sreče obdarjeni, naklanjala denarna podpora iz mestne kase, katera je bila tako slabo oskrbljevana, da je bilo mogoče iz nje po goljufiji precej denarja izginiti.

Mestjani! tako ne more dalje biti! Naša mestjanska zvestost nam ne dovoljuje, da bi sedanji mestni odbor brez vse opozicije tudi dalje brez vse kontrole obstajal in z našimi davki vladal po svojih udih, katerih

Listek.

William Ratcliff.

(Tragedija v enem dejanju, spisal Heinrich Heine, prevel B. T.)

(Dalje.)

Tretji prizor.

(Douglas sam.)

Douglas.

I pred poroko nij povedati mi hotel Mac Gregor. O to pravi je lisjak. Pa skusiti se hočem z onim zlobcem, Ki v čmrni mržnji vedno Maro plaši. On meni prstena ne bode snel, Ker roka moja je za prstom mojim. Jaz Mare, res, ne ljubim; ona mene Ne ljubi, vem. Uljudnost sama denes Je sklenola to zakonsko zavezo. Pa dober itak deklici sem nežni Potà bi trnov trebiti jej želel.

Četrty prizor.

(Lesley v plašč zaviti, pazljivo se oziraje stopi noter. Douglas. Lesley.)

Lesley.

Ste vi grof Douglas?

Douglas.

Da, jaz sem, kaj hočete?

Lesley

(izroči mu pisemce.)

Tedaj ta drobni listič bo za vas.

Douglas

(prebravši listič)

Da, da, povej: na Črni kamen pridem.

(oba odideta.)

Peti prizor.

(Tatinska krčma. Zadaž leže speči možaki. Podoba svetnika visi na steni. Ura na steni pika. Večerni mrak. William Ratcliff sedi globoko zamišljen v kotu izbe. V drugem kotu sedi Tom, krčmar držeči mej kolenoma svojega sinčka Vilčka.)

Tom

(tiho)

Vilče! al' znaš gospodovo molitev?

Vilček

(smeje se glasno)

Pa še kako?

Tom.

Tak glasno ne govori, Da spečih, trudnih mož ne izbudiš.

Vilček.

Nu, čem začeti?

Tom.

Daj, pa ne tak naglo.

Vilček

(naglo:)

Naš nebeški otče! Posvečuj se tvoje ime Ti pridi nam kraljevati! Bodi po tvoji volji kakor na nebu, tudi na zemlji. Daj nam denes potrebni krub. Odpusti nam naše krivice, kakor odpuščamo svojim nasprotnikom. Ne . . . ne . . .

(Jecljaje)

ne . . . ne . . . skušaj

nazori o življenju stavijo največkrat osobne namene za blagostanje celega mesta.

Zavoljo tega je zbor narodnih volilcev 22 t. m. sklenil, dosedanjo pasivno opozicijo popustiti in se letos zopet dopolnilnih volitev za I. in III. volilni oddelek se udeleževati.

Možje, katere vam volilni zbor kot vašega zaupanja vredne priporoča, bodo kjer bode potreba, vložili svoje proteste in kolikor mogoče v manjšini, vedno branili Vaše pravice in koristi.

Volilci ljubljanski! Ako delavnost preteklih let primerjate z nezadovoljnostjo, katera je sedaj skoraj v vseh krogih mestjanstva, ne bodete čisto nič premišljali, ampak se brez izjeme enoglasno in iz enega srca udeležili volitev, da se bode storil začetek zaupavati srečo mesta takim možem, kateri brezsebično in udano skrbe za-njo in si bodo v svesti svoje naloge vsikdar. Naklonite svoje zaupanje možem neomadeževane časti in navdani z najboljšo voljo! Dobro vemo, da v sedanjih okoliščinah in pri nepopolnosti našega sedanjega volilnega reda ter pri obili podpori, katero imajo naši nasprotniki, se mi lotimo trdega boja, to pa nas ne sme ostrašiti, da se ne bi podali z močnejšim sovražnikom v borbo, kajti od resne volje nas vseh je odvisna zmaga!

Kandidati so:

- Pri volitvi 5. aprila t. l. v III. razredu:
Gosp. dr. **Karel Bleiweis**, primarij v deželni bolnišnici.
" **Vaso Petričič**, trgovec in hiš. posestnik.
" **France Goršič**, orglar in hiš. posestnik.
" **France Potočnik**, c. k. stavbeni svetnik.
" **Jožef Regali**, mizar in hišni posestnik.

- Pri volitvi 8. aprila t. l. v I. razredu:
Gospod **Janez Nep. Horak**, mestjan in hišni posestnik.
" **Mihael Pakič**, mestjan in hišni posestnik.

Narodni volilni odbor.

V Ljubljani 30. marca 1875.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. aprila.

V skupnem *ministerstvu* se dela proračun za 1876. Ker se od 1. januarja 1876 začne nova meterska mera in vaga, je treba veliko računanja; vsled tega preračunovanja bodo vojakom mesne porcije povišane in bode baje tudi vojni minister od delegacij terjati po dva goldinarja od moža več.

Cesarjevo potovanje v Dalmacijo in Italijo je vedno važen predmet političnega razmatranja v notranjih in zunanjih listih.

V *vojnem ministerstvu* se je 30. marca zgodilo te dni nekaj tacega, kakor predlani pri ljubljanskem magistratu, namreč, kasir Mengele je zaupan si denar zapravil in se potem sam umoril, t. j. obesil.

Spodnje-avstrijsko c. namestn. je razpustilo društvo italijanissimov „La Giovane Dalmazia“ zavoljo telegrama, ki ga je poslalo k praznovanju Maninovega spomina. Najbrž se v tem telegramu preveč škiljenje v Italijo vidi. Kdaj bo Avstrija nehala v Primorju podpirati izdajno Italijanstvo na stroške zvestega Slovanstva?

Mej *Hrvat* in Magjari je „prijateljstvo“ zopet precej otrpnilo, ker Magjari so na novo pokazali svojo zavist Hrvatom. Iz denarja namreč, katerega je graničarska vlada dobila iz prodaje gozdov, zidati se je imela železnica od Siska do Zemlina. A ker bi ta železnica hrvatskej graniči koristila, ne puste jo Magjari zidati, da si nobenega pametnega uzroka nimaio proti, ker se niti državna garancija ne zahteva.

Vnane države.

Iz *Belgrada* vlada brzojavlja, da to ministerstvo ostane. Prej se je ugibalo, da bođe Ristić zopet prevzel vlado ali vsaj Čumić.

Pri pogrebu *francoskega* republikana Edgarja Quineta sta govorila nadgrobne govore pisatelj Viktor Hugo in Gambetta. Obema je zbrana množica ovacije napravila.

Na *Francoskem* z novo vlado do sedaj republikanci niso nič kaj zadovoljni, ker nič ne stori proti bonapartističnim rovarjem in ker ne odpravi uradnikov, ki proti vladi rujejo (kakor so pri nas pod Hohentwartom).

Iz *Španije* poročajo vladni telegrami, da je zopet šest generalov in mnogo oficirjev iz karlistične vojske izstopilo, na Francosko ubegnulo in Alfonza priznalo.

Italijanski listi oslavé v uvodnih člankih odkritje spomenika vélicelega republikana italijanskega Manina v Benetkah. Slavnost je bila velikanska. Kralj se je dal za-

stopati po ministru Boughi-ju. Poleg mnogih govorov odlikoval se je posebno oni francoskega republikanca Martina in ministra Bonghija. Slednji je omenil poglobitni moment iz Maninovega življenja, da je bil ta, da si republikanec z dušo in telesom, vendar podpiran pri zedinjevanji Italije po monarhičnej vladi.

Papež je z novo encikliko švajcarske starokatolike, ki nečejo verovati, da je on nezmožen, iz cerkve izobčil.

Nemški škofje so se zopet zbrali v Fuldi na tajno posvetovanje. Baje bodo novo okrožnico izdali na svoje škofo. — Škofu vratislavskemu je pruska vlada prepovedala, dalje škofovati.

Na *Irskem* je neznan človek ustrelil zavratno dvakrat na urednika in uda parlamenta Buckleya, ter ga ranil v hrbet. Uzroki so politični.

Dopisi.

Izpod Višnje gore, 29. marca.

[Izv. dop.] Zvedi slovenski svet, kakova prijaznost učiteljem cvete po nekaterih davkarijah, od kar dobivajo plačo po novi organizaciji. Tako n. pr. je v Zatičini nekog. Lilek, ki hoče z izplačevanjem vse učitelje pod strah spraviti. Bližalo se je h koncu leta 1874; omenjeni gospod pošlje slugo k par učiteljem z naznanilom, da prideta za mesec december po denar. Takrat plača učiteljeva še nij bila gotova na prvi dan meseca. Sluga dobi enega učiteljev doma, drugega ne, tisti se ve, da gre, a drugi ne po denar. Drugi gre dan pozneje; kaj mislite, koliki ogenj bil je v strehi? Dve uri in pol je čakal stojé na trdo zaslužene krajcarje; zraven sta ga pa še zmirljala kontrolor in davkar. To je bil napad prvi pot, drugi pot misle si, bo uže drugače. In res gresta v prihodnje, kakor rečeno, oba tovariša prvi dan meseca po denar. Ali kakova prijaznost zopet? Eden, ker surovega napada od zadnjich še nij bil pozabil, pošlje svojega tovariša mesto sebe. Zdaj jih tudi ta dobi po nosu. G. uradnik reče, da nij postavni čas, naj pride rajše dopoldan, ali po kom drugem pošlje prejemni list i. t. d. Učitelj pa, izgovarjaje se: „celi dan sem bil v šoli, zanesljivega človeka ne poznam, ker sem še malo časa v tem kraji — nijsem mogel.“ Pri tej izpovedi pove učitelj tudi par milovanih občutkov učiteljskega stanu. E, reče eden g. uradnikov: bolje je vendar tu gotovi de-

Tom.

Nu vidiš? Ti jecljaš. „Ne skušaj nas.“
Le znovič začni.

Vilček

(gleda vedno na William Ratcliffa in govori bojzljivo in nestanovitno.)

Naš nebeški otče! Posvečuj se tvoje ime. Ti pridi nam kraljevat. Bodi po tvoji volji, kakor na nebu, tudi na zemlji. Daj nam denes potrebni kruh, odpusti nam naše krivice, kakor odpuščamo svojim nasprotnikom. Ne . . . ne . . .

(Jeclja)

ne . . . skušaj . . . ne . . . ne

Tom

(srdito)

„Ne skušaj nas.“

Vilček

(jokaje se)

Oh dragi otče, zmir mi
Je teklo. Kar pa uni tam sedi —
(pokaže na William Ratcliffa)
Očesom hudim on me vedno gleda.

Tom.

Vilče! Nocoj mi ne dobodeš rib.

(žugaje)

In če mi jih ukradeš iz omare —

Vilček

(jokaje se v glasu gospodnje molitve)

„Ne skušaj nas.“

Ratcliff.

Pustite dečka. Tudi jaz besede
Te zapomniti nijsem nikdar mogel

(žalostivo.)

„Ne skušaj nas.“

Tom.

I žalilo bi me, da fant zabrede
Kot vi in oni le.

(pokaže na speče.)

Vilče zdaj hodi.

Vilček

(odhajaje se joče i pred sabo mrmra:)

„Ne skušaj nas.“

Šesti prizor.

(Prejšnja brez Vilčka.)

Ratcliff

(smehljaje)

Kak mislite vi to?

Tom.

Krščansk, pobožen

Naj bo, a ne tak lopov kakor jaz.

Ratcliff

(zaničljivo)

Saj nijste tako spriden.

Tom.

Zdaj, se ve da

Žival sem krotka, krčmar, pivo točim.
I ker mi kočica je skrita v gozdu,
Pod streho jemljem veliko gospodo,
Kakor ste vi, ki rada incognito
Živi, po dnevi spi, po noči izhaja.
Sprejemljem v dnevni, mesto v nočni stan.
Jaz tudi rogovilil sem iskaje

nar potegniti, kakor pa žito od kmeta be-
račiti. Učitelj reče: nič bolje, pri beri so se
le nekateri kmetje s urovo vedli, tukaj so
pa uradniki grobijani. Enako neuljudnost
mi je pripovedovala neka premožna proda-
jalka, ki je bila za pol leta na patentu z
vojaško eksekucijo terjana, rekši, da uljudno
prosi, če bi se kedaj pozabila o postavnem
času plačati, naj bi ji iz prijaznosti volje
brez stroškov naznanil. Ali g. uradnik za-
reži: „še enkrat kaj tacega vprašajte.“

Nas gotovo vse veseli, da se vse „po-
stavno“ ravna; da pa nikakoršne uljudne
neuradne prijaznosti z nami nočejo imeti,
nas pa teži. Za omenjene prijaznosti bi se
pač radi vsi tem „nemškim“ gosp. uradni-
kom zahvalili, če bi bili njih služni. Učitelji
pa naj bi prosili po poti višje šolske oblasti,
da se jim naznanijo uradne dnevne ure v
davkarijah, ali da se jim zanesljive osebe
po plačo hoditi, nasvetovajo, kadar tiste ure
šolo zadene; zato bodo gotovo hvaležni.

Iz Št. Ruperta 20. marca. [Izv.
dopis.] Dopisi iz Št. Ruperta, kateri so sem
ter tja brati v „Slovenskem Narodu“ so po
vsem resnični, in ker so v njih na rešeto
dejani nemčurji in nemčurčki javnemu svetu
kažejo v vsej svojej lastitosti in bornosti
duševni, jih ta očitna sodba in kritika naj-
hujše jezi, ker neresničnosti teh člankov do-
kazati ne morejo, vohunijo, ter si prizade-
vajo izvedeti dopisovalca, da bi se mo-
gli maščevati nad njim, če ne drugače vsaj
z „batinami“ po svojej omiki pristojno in
po izrečenem motto: „Šlek muss ar krigen“!
— Nekako najbolj sumljiv jim je g. Pukelj,
dober narodnjak, informator pri grofu Barbo.
Njemu so se baje uže nagrozili, da ga bodo
pretepli, — kar surovežem nij nemogoče —
ali pa, da ga bodo skušali posredovalno
začrniti na univerzi, naj bi ga ondi pri iz-
pitih zaradi tega malo pritislili, ali vedel
se bode on zaradi tako neopravičenega su-
mničenja in bedastega protenja, če se to še
ponavlja, obrniti na pravo, za to odločeno
mesto! Saj je bilo v enem dopisu narav-
nost povedano in na odgovor pozvano, da
če temu nij res tako, naj se oglasio, če se
pa čutijo zadete, naj odstopijo od svoje
zmote in se poboljšajo. — Ali kaj tacega
zagrizenemu nemčurju in zraven še oholemu
nevednežu nij lahko mogoče. Taki pa so
tu skoro vsi nemškutarji. Jasen dokaz

temu, da skoraj nikdo nič ne bere, in razen
grofa Barbo in tukajšnjih duhovnov nikomur
ne dohaja kak političen list. Celo v Mohor-
jevo družbo v tako veliki fari, ki šteje 4000
duš nij jih vpisanih več, nego 30; videti je,
da dolenski št. Rupertčan bolje obraja te-
lesno krepilo — pijačo, nego duševno! —
Glede od tod izhajajoče dušne bornosti in
nevednosti nij čuditi se, da ljudje brez
vsega lastnega prepričanja dajo voditi se
praznim obljubam, kot brezzavedna čreda,
da si izvoli velikega importiranega nemčurja
za župana, kar je sramota za prebivalce
sicer lepega kranjskega ali slovenskega kraja.

Ce izmej svoje srede nimaio za to
mesto sposobnega moža, škoda, da imajo
sploh kakovega župana, odveč jim je še
celo črednik! Da se dajo onim, ki z Nemci
vlečejo, preslepiti s praznimi obljubami in
da volijo za župana moža, ki se pri vsaki
priliki kaže nemškutarja in se blamira, kak-
or je bilo omenjenih nekoliko dat v dopi-
sih iz Mirne; človeka, ki ne more z ljudmi
živeti v lepem miru, ampak le s peščico
enakomislečih mu privržencev. Vsa ta vsa-
kdanja večji in manjši politika kuje se v
krčmi necega kramarčka večjidel mej pridigo
prazniške službe božje pri frakelnu „palenke“.
Ondi se v debelih podplatih reže vsa njih
bistroumnost in kadar stopijo mogočni gosp.
župan mej nje, spoštljivo vsi vstanejo, sto-
pijo v vrsto, ter dajo raport o dogodjajih
posameznih dni vsacega tedna. Kaj se je
zgodilo novega, če se je kdo drznil soditi
njih sklepe, ali lotil njih nedotakljive zviše-
nosti. Takoj se stori črez njega sklep na-
grozi se mu s prestavo, zaporom in „bati-
nami“!? Redka in lepa ti dragi bralec ta
svojat!

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenski Na-
rod“) je bil konfisciran zarad prve notice,
ki ponavlja ono, kar smo mnogokrat uže
debelo tiskano povedali o kr. trg. zbornici.

— (Volitev na Notranjskem) se
bode jutri vršila. Upamo, da bode narodni
kandidat g. Graseli enoglasno voljen in
da vsi volilci gotovo pridejo volit.

— (Dr. Josip Jakopič), „Sočan“,
odvetnik v Gorici je 31. t. m. voljen za de-
želnega poslanca skoraj enoglasno. Živeli
slovenski volilci!

— (Iz ziljske doline) na Koroškem
izvedamo (a stoprv po „N. fr. Pr.“), da ta-
mošnji Slovenci kandidirajo občeznanega na-
rodnjaka g. Ferdo Vigele-ta za deželni
zbor. Volitev bode te dni. Nemci imajo
dva kandidata.

— (V Plibergu) na Koroškem so
imeli koroški učitelji shod. Navzočnih je
bilo 80.

— (Iz Gorice) se nam piše: Nedeljo
28. t. m. je goriška čitalnica razposlala po-
ziv in note dotične, za ta dan nalašč kom-
ponirane kantate, katera se bode združeno
vseh slovenskih pevcev na Goriškem pred
bivanjem Nj. Vel. našega cesarja pela. Na-
dejati se je, da se bodo vsi pevski zbori na-
ših čitalnic radovoljno in obilo udeležili, ter
tako pokazali svojo narodnost in starodavno
zvestobo.

— (Goriškim Slovencem.) Piše se
nam iz Gorice: Raznesla se je vést po go-
riški okolici, da je slovensko petje prepo-
vedano o priliki prihoda Nj. Vel. cesarja.
To nij res, pela se bode kantata na ko-
lodvoru, za to pa naj se je naši pevci pridno
uče in naj gotovo pridejo soboto k
skupni glavni skušnji v Gorico.

— (Obrtniško pomočno društvo)
v Ljubljani ima v nedeljo občni zbor in vo-
litve novega odbora.

— (Poziv.) Torek dne 6. aprila je
skušnja čitalničnega pevskega zbora, h ka-
teri gospode pevce uljudno vabi:

pevski odbor.

— (V ljubljanske čitalnice re-
stavraciji) je denes zvečer vojaški koncert.

— (Šolski veliki prazniki) ali
počitnice bodo za gimnazije in realke trajale
odslej na Kranjskem in Štajerskem od 16.
julija do 15. sept., v Gorici in Istri pak
bodo počitnice avgusta in septembra meseca.

— (V Rojanski čitalnici) bode v
nedeljo 4. aprila t. l. beseda s sledečim
sporedom: 1. Govor. 2. „Mladini,“ poje
možki zbor, 3. „Kateri bo?“ veseloigra s
petjem v 2 dejanjih, 4. „Iskrica domorodna,“
čvetospev; 5. „Kje je meja?“ izvorna
burka s petjem v 1 dejanju, 6. družbena
zabava in ples. — Vstopnina za ude 30,
za neude 50 soldov. Začetek točno ob 7.
uri. — K tej besedi uljudno vabi:

Odbor.

(miga s prsti)

Po tujih hišah i po tujih žepih,
Pa tako strasten nijsem bil, ko ti-le,
(pokaže na speče)

Poglejte tega-le lisjaka. Ta je
Res veleum. Prirojen mu je mik
Do tujih robecev, krade kakor vrana,
Poglejte ga, kak v spanji hlastno tipa.
Še v sanji krade. Glejte, kak se muza.
Tam uni dolgi suhima nogama
Krojač je bil i sprvič krpee kradel.
Potem pa krpe, slednjič kose sukna.
Odšel je, komaj vešalom pobegnol,
Od tistih dob mu klecajo kolena
Kak cepta! Jaz stavil bi, da sanja
O lestvici kot patrijarha Jakob,
Poglejte tam debelega Robina,
Kak mirno on leži, smrči, in oh!
Deset umorov ima že na duši.
A da bi bil saj katolik kot mi
I mogel absolvirati. Nevernik
Je, i po vislicah še tam bo gorel.

Rateliff

(Je vedno nemirno po izbi gori in doli hodil in je
neprenehoma na uro se oziral.)

Ne verujte, da Robin tam bo gorel
Tam gor drugačna je porota, nego
Tu na Britanskem. Robin je možak.
Mogočna jeza zgrabi pa možaka
Videčega, kako potepi nični
Ti paglavci v obilji se maste.
V baršuni, svili lesketajo, ostre
Srebljô, v šampanjci plavajo, krato
Si čas v postelji dohtarja Grahama.
Po cestah v zlatih kolih ropotajo
I gledajo ošabno na stradalca,
Ki zadnjoj srajico pod pazho stopa
Počasno, zdihovaje v dom založni
(grenko smeje)

Poglejte te ljudi, te modre, site,
Kako z nasipi so postav prav dobro
Zavarovali se kar vseh navalov
Kričečih i nadležnih že stradalcev.
Gorjé mu, kdor bi ta nasip pretrgal.

Za-nj sodci, rabelj. vrvi so i visle,
I nu vselej to vsacega ne plaši.

Tom.

Tako sem mislil tudi jaz i delil
Ljudi sem v dva naroda, ki borita
Se kruto, namreč v site i stradalce.
Ker sem pripadal k zadnji stranki, često
Sè sitimi sem skušati se moral,
Pa videl sem, da borba nij enaka,
I sčasoma sem pustil to mojstrijo.
Že truden sem potepati se vedno,
Nikomur zreti v brk, sveta se bati
I mimo vislec gredé, na nje se plašno
Ozirati, če nijsem sam na njih.
Senjati vedno o Botany-Baji
O ječah in o večni preji volne
Zarés le pasje tako je življenje!
Ko zver proganjan skozi strm in grm
V drevesu vsacem vidi on beriča.
I naj sedi še v tako tajni izbi
Prestraši se, čem vrata se odprô.

(Dalje prih.)

— (Vreme) se nam je vendar enkrat zjasnilo. Včeraj smo imeli čez dolgo solnčen dan. Sicer je na Gorenjskem baje še mnogo snega.

— (Truplo samomorca.) V gozdu blizu Beljaka na Koroškem so našli 20. m. m. mrtvo truplo možkega, ali prav za prav koščenjak ali škelet, ker meso so bile obrale lisice, da, še noč pred tem, žrle so ostanke trupla, kar so pričale lisičje stopinje v snegu in odtrgani kosi mrtveca. Odtrgana vrv okolo vratu mrtveca in konec vrvi na drevesu, pod katerim je truplo ležalo je bil pač živ dokaz, kako je mož končal svoje življenje. Izvemši listnice, v kateri je bilo 7 gold., nijso družega našli pri njem, kar bi se dalo sklepati o njegovej osebi, kdo je. Po obleki, ki je bila uže vsa raztrgana na kosce, soditi, bil je samomorilec nek italijansk delavec.

Javna zahvala

visokorodnemu g. Ant. vit. Gariboldiju, bivšemu županu v Gorenji Šiški.

Ker ste bili tolikanj blagodušni, da ste ne le skozi 8 in pol leta brezplačno z največjo marljivostjo službo župana v naši srejni opravljali in pri tem marsikateri goldinar v blagor naše srenje potrošili; zdaj pri svojem odstopu nam pa še celo dolg 240 gld., recidve sto in štirideset gold. av. velj. (po Vašem pismu od 18. marca t. l.), katerega Vam je po Vašem, nam predloženem računu, nasa občina dolžna, popolnem odpustili, si podpisani Vaš naslednik v dogovoru s svojimi svetovalci in odborniki predrzmem, Vam visokodušni gospod, tukaj javno v imenu vseh svojih občanov iz srca zahvaliti se.

Županstvo v Žapužah, 31. marca 1875.
F. Šustršič, župan.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medic in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živicah, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, žumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dritti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-

ladajatelj in urednik Josip Jurčič.

nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik. Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju. Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in lupohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečni in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.

— 2 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 5 fun-

ov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.,

— Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr.

— Revalesscière-Chocolates v prahu

a 2 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolates v prahu

a 4 gold. 50 kr., 45 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta-

so gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-

nasji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Eu-

stavr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v In-

sbrodu Diecni & Frank, v Celoveci P. Bir-

bacher, v Lendí Ludvig Müller, v Mariboru

M. Morić, v Meranu J. B. Stockhausen, v

Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-

novicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Da-

vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanz-

meyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu

lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Vara-

ždinu pri lekarju dr. A. Halterju, sakor v vseli-

mesih pri dobrih lekarjih in specerjskih trgovcih,

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštni

nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

1. aprila 1875.

Razpisana služba: Inženirska služba v IX. razredu do 28. aprila pri c. kr. deželnem predsdništvu.

Javne dražbe: Jos. Slanetovo iz Vel. Loke, 8. aprila (I. Zatičina). — Andr. Jogšetičev iz Jansen, 600 g. d., 6. aprila (I. lir. Bistrica). — Jarnej Turko iz Loža, 1640 glu., 7. aprila (I. Lož). — A. Penkotovo iz Kala, 6. aprila (III. Postojna). — Fr. Stojsevo iz Čelin, 6. aprila (I. Krško). — Fr. Vilarjevo iz Podoba, 16. aprila (I. Lož). — J. Bizjakovo iz Dobrave, 8. aprila (I. Krško). — M. Jekotovo iz Rake, 5. aprila (I. Krško). — T. Ježekovo iz Spodnjih Gamej, 8. aprila (I. Ljubljana). — Jos. Faturjevo iz Bač, 1200 g. d., 6. aprila (I. Ilirska Bistrica). — Š. Drinovcevo iz Strževega, 210 g. d., 8. aprila (I. Kranj). — Mar. Kikjeve iz Sela, 8. aprila (I. Kočevje).

Tujci.

30. marca:

Evropa: Maylender iz Reke.

Pri Slonu: Osterz iz Štajerskega. — Mahomed iz Reke. — Žigur iz Rake. — Valentinčič, Križaj iz Trsta. — Tomšič iz Trebnjega. — Gustin iz Metlike. — Polak iz Dunaja. — Logar iz Hrasnika. — Lautar iz Gorice.

Pri Malici: Rehbach iz Cormonsa. — Fehleisen iz Celja. — Gulich iz Sežane. — Benedičič iz iz Trsta. — gr. Lacotei iz Gorice. — gr. Strassoldo iz Italije.

Pri Zamorci: Lanski iz Hamburga. — Lagaj iz Loke. — Kožar iz Dunaja. — Bihs iz Gorenjskega. — Alberti iz Loke.

Tržne cene

v Ljubljani 31. marca t. l.

Pšenica 5 gld. 10 kr.; — rež 3 gld. 60 kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. 20 kr.; — ajda 2 gld. 90 kr.; — prosó 3 gld. 10 kr.; — koruza 3 gld. 20 kr.; krompir 2 gld. 20 kr.; — fižol 5 gld. 90 kr.; masla funt — gld. 54 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 36 kr.; — špeh povojen — gld. 42 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govodnine funt 27 kr.; — teletnine funt 23 kr.; svinjsko meso, funt 28 kr. — sena cent 1 gld. 30 kr.; — slame cent 1 gld. — kr.; — drva trda 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 1. aprila.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld. 15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	65
1860 drž. posojilo	112	50
Akcije narodne banke	954	—
Kreditne akcije	239	25
London	111	20
Napol.	8	88
C. k. cekini	5	22
Srebro	03	70

Loterijne srečke.

V Trstu 27. marca: 29. 8. 1. 47. 39.

Mesnico v trgu Senožeče

dobi tisti mesar v zakup, kateri je poštenjak sposoben mesarske dolžnosti spolnovati in meso po tarifi od 2. cen sekati.

Pogoji se pri županiji izvedó.

Oglasba za to mesnico traja do 5. aprila t. l. pri (97—1)

občinske županiji v Senožečah.

Učiteljska služba.

Na enorzredni narodni šoli v Jurkloštru poleg Laškega trga se razpisuje učiteljska služba z dohodki III. razreda in prostim stanovanjem.

Prositelji, kateri morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, imajo svoje dokumentirane prošnje po predstavljeni šolske gospodski vpslati najdalje do 20. aprila t. l. krajnemu šolskemu svetu v Jurkloštru (Gairach bei Tüffer). (92—2)

Okrajni šolski svet Laški trg v Celji, dne 17. marca 1875.

Prvesednik: Haas.

Na prodaj.

Pozor zdravniki, trgovci itd.

Blizo cerkve sv. Benedikta v Slov. goricah je ena prostorna hiša na prodaj, zraven drugo poslopje in nekaj zemljišča, posebno pripravno je za zdravnika ali trgovca; zdaj je kréma, mesarija, pekarija.

Kakor uže več let, imam tudi letos zlahtno drevje, rožje na prodaj, mnogoštevilni cepik dajem zastonj, dobé se tudi za plemo angleške ovce, svinje, veliki zajci.

Naročila prejema tudi g. M. Berdajs v Mariboru in na Drvanji

Dominik Čolnik,

(93—2)

pošta sv. Lenart v slov. goricah.

ÖZNMANN & CO.

1. aprila 1875 bode se naša
posojilnica
odprla.

Društveniki se morajo le do 15. aprila
1875 upisati dati.
Vložen denar dobi 6% obresti.

Ravnateljstvo
prve dolenske posojilnice v Metliki,
29. marca 1875.

(98—1)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.